

Primorski List

Boučljiv list za slovensko ljudstvo na Primorskem.

Vse za vero, dom, cesarja!

IZHAJA vsaki četrtek ob 5. pop. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. CENA za celo leto 6 kron, za pol leta 3 kron. Za manj premožne 4 krona za celo leto.

NAROČNINO in iznanila sprejema upravnništvo v Gorici, na Placuti št. 12. ROKOPISE sprejema uredništvo v Gorici, Dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Nauk zadnje volitve.

Za seboj imamo viharno volitev državnega poslanca, katera je nekoliko osvetlila našo politično organizacijo. Do spomladi prošlega leta je veljala naša politična organizacija za posebno trdno. Tudi tedaj, ko se je v očeh naših voditeljev in ljudstva. Voditelji so z nekim pomilovanjem gledali na druge slovenske dežele, zlasti na Kranjsko, kjer ni bilo „narodnega vodstva“, a tudi ljudstvo je bilo po „Soči“ prepričano, da bolj politike na svetu ni, ko je gorška. Kdor je bil za eno las drugačnega mnenja, ni smel v slovensko družbo, ker bi tam našel na gotov preprič. Smelo se je reči vedno le: „živio“, ali pa tiho, tihomo lčati, da se ni dobilo po prstih v glasilu poslancev.

Prišel je preprič. Ljudstvo je mahoma izgubilo zaupanje v našo politično organizacijo, poslanci sami pa so v novem glasilu odločno uzdržavali svojo veljavo in kratko zanimali, da bi bila na Goriškem kaka druga stranka, ko stranka „Sloga“, ker „Sočina“ stranka da je le — na papirju. V to črno temo je posvetil volivni dan 29. januarja t. l. Jasno je zdaj, da je stala vsa naša politična organizacija na jako slabih nogah, ker je v dobrih šestih mesecih propala.

Dne 29. t. m. je naprtil „Sočina“ stranka promagala stavo „Sloga“. Vse voditelji vred in le pomoč čisto samostojnih mož je rešila „Sloga“ popolnega poraza, pomoč zlasti tistih mož, katere je „Slogino“ glasilo tako hudo napadalo. Stevilke govorniki dovolj jasno, dokazov ni treba. Iz tega pa tudi sledi, da je nemogoče, da bi se „Sloga“ še nadalje uzdrževala, ako se ne preosnuje in učvrsti z novimi cilji in močmi. Naj si kakež ne beži, da bo „Sloga“ rešil, ako ji pridobi še to ali ono osebo, ako morebiti potegne v nje tiskarno naš list, ako uniči tega ali onega nasprotnika i. t. d.

To so malenkostni računi, to je politika za sfo, ne po poklicu. To politiko mora „Sloga“ popolnoma popustiti, ker delj časa, ko ostane vodnica osebnih preprič, manjši bo nje upliv. Pametni ljudje se osebnih preprič na ulici izogibljejo in naj „ima prav“ kedor koli izmed prepričljivcev. Preprič mora „Sloga“ torej popustiti osebam, ki naj ga ženo, če hočejo, skozi vse instance do najvišjega sodišča na Franc Jožefovi zemlji!

Naši politični organizaciji je pred vsem treba novih idej, novih načrtov. Našo organiza-

cijo je treba osnovati na krščanski zavesti, katero je naš slovenski narod ohranil v kljub obšni uveri našega časa. Krščanski nauki morajo biti vogelni, nepremakljivi kamen. Na tej podlagi je edino mogoča složna slovenska politika in torej tudi uspešna politika. Brez odločno izražene krščanske načel pa nastane: ali bodi dveh načelno različnih strank, kakor na Kranjskem, ali pa bodi divjih osebnih razporov — za veljavo! Skušnja nas to neči in sicer žalostna skušnja.

Nikar se pa ne strašimo očitanja, da smo klerikalci. Beseda ni konj in nas ne bo ubila. Pokažimo y dejanju, da imamo čiste namene, da imamo le narodovo srečo pred očmi, da nam ni za stanosko koristi in za osebno veljavo, in prepričani smo, da bo ono očitaje klerikalizma kmalu izgubilo svojo moč pri ljudstvu in pri izobraženih.

Sila pa je zdaj vže velika, ker, ako bomo še nekoliko odlagali, nam bodo nasprotniki potegnili za seboj vso mladino, katere ne moremo drugače pridobiti, ko z gorečnostjo za krščanska in socijalna načela.

Upamo, da si ne bo nikedo zavezaval oči, da bi ne videl, kar je zdaj po volivni vojski vsem očito. Upamo, da bodo vsi sprevideli, da je sedanje stališče v bodočnosti nemogoče. Ako bi pa na naši politiki vender le, kakor za veljavo, hoteli krmariti s starim, urlim krmilom po razburkanem morju domače politike, bo treba, da pripravimo novo ladijo z novim krmilom, na katero rešimo vse, ki se nečejo potopiti — za veljavo!

POLITIČNI PREGLED.

Spravna pogajanja se bodo pričela prihodnji teden na Dunaju. Gotovo je, da se bodo udeleževali pogajanj vse stranke. Levičarskim Nemcem že zdaj pogajanja nič ne dišijo. Predobro vedo, da se bodo razkrile pred celim svetom krivice, ki se godijo slovanskim narodom v Avstriji. Česki poslanec Stransky je imel shod v Pragi, pri katerem je zagotovil svoje volilce, da se bodo vsi česki poslanci najodločnejše branili pritiska Nemcev. Nadalje je izjavil, da bodo česki poslanci zahtevali, da se uvedejo novi jezikovni zakoni ne samo v Česki, ampak tudi v vseh drugih avstrijskih kronovinah. Odločno zadržanje Čehov je levičarsko stranko iznenadilo in zato prerokuje levičarsko časopisje pogajanja neuspeh.

Ugibajo že, kaj bo, ako bodo pogajanja neuspešna. Po večini so mnenja, da se zopet uvede absolutizem in razpusti za več let državni zbor in da se razpišejo nove volitve. Verjetnejše, pa je, da se razpusti državni zbor in da se razpišejo nove volitve.

Županova volitev v Pragi. Trikratna volitev novega župana v Pragi je bila neuspešna. Staročeski kandidat Srb in mladočeski Podlipny sta dobila skoraj enako število glasov. V soboto bo četrta volitev, o kateri spregovorimo prihodnjic.

Nemčija. Angleži niso v zadnjem času zastoj izzivali Nemčije. Pripomogli so nemškemu cesarju, da je obveljal njegov načrt o pomnožitvi nemške mornarice. Nikdar ne bi bil sprejel nemški državni zbor tega načrta, ki bo podvojil letne državne stroške in naložil Nemčiji 1.000 milijonov novega dolga, ako se ne bi bilo ravno zdaj pokazalo, da Nemčija ne more Angliji do živega. Kako bi zdaj pokali topovi na morju, ako bi imela Nemčija tisto mornarico, katera je zdaj še le na papirju!!

Bolgarija. V kratkem bo postala Bolgarija popolnoma neodvisna od Turčije in ob enem bo postal bolgarski knez Ferdinand kralj Rusija, Avstrija in Rumunija so enoglasno izjavile, da nimajo nič proti popolni neodvisnosti Bolgarije.

Anglija. Začetkom tekočega tedna se je otvoril angleški parlament. Najprej se je bral govor kraljice Viktorije. Kraljica je povdarjala prijateljske razmere Anglije do drugih držav, srečno rešitev Samoskega uprašanja in izrazila nado, da konča kmalu vojska proti Burom srečno za Anglijo. Večje bronje ni pač najti v nobenem govoru evropskih vladarjev, kakor v tem. Govor kraljice Viktorije bje resnici v obraz. Kako se ona angleška kraljica imenovat razmerje do drugih držav prijateljsko? Saj vendar trobijo ravno Angleži v svet, da se pripravljajo Rusija v Aziji za boj z njo! Saj vedo vendar vsi, da bi bila danes že izbruhnila vojska z Nemčijo, ako bi razpolagala Nemčija čez večjo mornarico! In še to res otročje upanje, da premagajo Angleži Bure! S čim bodo premagali zdaj Angleži Bure? Bodo li izbudili svoje mrlice v Afriki iz večnega spanja?

In to je govorila Angleška kraljica zdaj, po novem porazu Angležev pri Spionskopu?! Voditelj radikalcev Campbell je na ta govor ostro napadal vlado in rekel, da njegova stranka ne bo dovolila niti noviča za nadaljevanje krivične vojske proti Burom. Natò se je prikazal v dvorano kolonijalni tajnik Chamberlain, provzročitelj

LISTEK

Kako se je Matijče odvadil kleti.

„Že zopet si zaklel!“ kregala je gospodinja Marijana hlapca Matijčka, „vedno imaš na jeziku tistega rogatega, katerega nas Bog varuj!“ „Ali ne voš, Matijče, da, če se ga kliče, lahko tudi pride; in potem gorje tebi! Te grde kletve bi se bil že lahko odvadil; pa tvoja glava je trmasta in neče opustiti te grešne kletve; ne skušaj Boga, ki je tako potrpežljiv z nami!“ „Saj bi se rad odvadil“, djal je Matijče „pa, mati, stara navada je železna srajca, ki se sleči ne more, včasih pa tudi — neče“, smejal se je porugljivo Matijče, ter se potisnil bližje peči k jerbasu, v katerem sta z deklo Mino mrvila koruzo.

„Res, res“, povjela je Mina, „pusti to grdo kletev, peklenšček ima že tako preveč moči na svetu, pa ga še vedno kličeš!“

Zunaj je bila burja ter podila mrzle sneženke po zraku, da je bilo gorje ljudem na planem. Gospodarja ta dan ni bilo doma: šel je po opravkih v mesto, ter se imel vrniti skoraj, ker mrak se je bližal in nastajala je tema bolj in bolj. Gospodinja Marijana je spravljala perilo in ravno končala svoje delo. Kar se začuje iz dimnika doli proti peči strašno klopotanje, skovikanje in čudno bobnenje, ki se bliža vedno bolj sobi. Matijček skoči v trenutku v nasprotni kot, se tišči in ne sopne samega strahu. Mina in gospo-

dinja začneta vpiti, se križati, ter kregati Matijčka, čes, klical si ga, peklenščka, sedaj je tu, ali nama ne sme storiti ničesar, medva ga nisve klical. Joj, joj, kaj bo zdaj z nami! Ven bežati ni kazalo, ker peč, iz katere je prihajalo čudno bobnenje in tulenje, je bila blizu vrat.

„Jojmene, gorje meni, zdaj je tu! kriči Matijče; oh zakaj sem ga klical! Sveta Barbara, pomagaj mi za srečno zadnjo uro; nikoli več ne bom zaklel, nič več ga ne bom klical, samo zdaj naj me še pusti, poboljšal, spokoril se bom, molil bom“, „Oče naš, kateri...“

Kakor okameneli so bili vsi trije, misleč, da je res zadnja ura Matijčkova.

Med tem naglo stopi gospodar v hišo, ter se skoro tudi prestraši, videč tako propadene vse tri domače.

Kaj pa se je zgodilo, za voljo božjo, ljudje, kakšni ste?!

„Pri-pri prišel hu-hu-hu; me bo vzal; ne; ne; bra-bra-ni-ni-te; nič več klel“, stoka Matijče, ter gospodarja še bolj pripravi v skrb. Prva se ojači gospodinja Marijana ter reče: „Hvala Bogu, da si prišel; mislil smo, da bo po nas; nekaj je v peči, menda sam peklenšček; saj drug v ognju ne more biti; čuj; še sedaj piha in vpije. Nesrečni Matijče, kliče ga vedno, menda je res že tu.“

Gospodar se nasmeje ter pravi: „Jaz pa hočem videti tvojega peklenščka; samo, Matijče, nikoli več zakleti!“

Matijče: „Nikoli, ve-ve-več!“

Gospodar gre v vežo, odpre vrata pri peči in glej ga, peklenščka. V žrjavici so v zadnjih trenutkih zviža velika — sova uharica. Vzame jo, vso ožgano in že skoro mrtvo, ter nese v sobo.

„Imam ga, glej Matijče, ta te je strašila; sova je bila oni strah, ki te je pripravil skoro ob pamet, pa hvaležen bodi in zapomni si, da kleti ne smeš in da se v bodoče poboljšaš.“

„Hvala Bogu“, vzdihnla je dekla Mina; še jaz bi bila skoprnela, ko bi videla, da ga je vzeloj ti strah ti, šmentani!“

Ko so se nekoliko pomirili, začeli so se smijati svoji lahkovernosti in svojemu strahu; Matijčeta pa je bilo skoro sram, da je bil tako stranopeten; izvestno bi bil rajši ob ne vem, koliko, kakor da se mu je pripetila taka. Pa kaj je hotel; star pregovor pravi: „strah je lepa reč“.

Kako pa je prišla sova v dimnik in peč? bi utegnil kdo vprašati. To je po vsem naravno. Mrz je bil in ptica je priletela na dimnik ter se tam grela ob gorkoti, ki je prihajala iz peči. Ker ji je bilo toplo, je zadremala, v dremoti pa se prekopicnila v dimnik, klofotala s perutami, skovikala, ter delala sunder, kakor bi bilo Bog ve kaj. Matijček pa je imel slabo vest, zato je takoj mislil na rogatega.

Nekaj pa je vender koristila sova se svojim strahom. Matijče namreč od tistega časa ni več klel. Prestali strah ga je opomnil, da naj se boji peklenščka; saj je pa tudi mislil Matijče, da ga bodo še tisti večer na raznju vrteli — doli v peklu.

burske vojske. V začetku je vladala v dvorani grobna tihota, niti eden poslanec ni ustal, da bi pozdravil tega moža. A kmalu so začeli radikale žvižgati, na kar je Chamberlain zapustil dvorano.

Vojska v južni Afriki. Angleški general Buller je prišel po velikih zmagah do glavne postojanke Burov pri Spionskopu. Ker pa so bili njegovi vojaki že preveč utrujeni, je poslal generala Warrena v boj proti Burov, kateri so branili Spionskop. Cel dan so se bojevali Angleži z Buri. Petkrat so premenili vojake, a brez uspeha. Zvečer je dal Buller Warrenu ukaz, naj zasede po noči Spionskop. Po groznem ponočnem boju so Buri zapustili svojo postojanko. Drugo jutro pa so Buri napadli Angleže in jih zapodili raz gore Spionskop. Angležev je bilo mrtvih 800, ranjenih 1.500 in ujetih 150. Nato so Buri zasledovali Angleže do reke Tugele. Koliko znaša skupna zguba Angležev, ne ve še nihče. A gotovo je, da je bila zmaga Burov odločilna. Angleži bodo kmalu popolnoma obkoljeni od Burov in general Buller se bo moral še morda udati s celo armado. Tudi na zapadu pritiskajo Buri Angleže. Začeli so izdatno streljati na Angleško trdnjavo Kimberley. Rayno tako so zmagali Buri tudi Angleže v srednjem delu Kaplanda.

DOPISI.

Volitev v Tominu se je izvršila povse mirno. Strastne agitacije ni bilo opaziti pri nobeni stranki. Vse pa je tlačila mora negotovosti, kakšen bode izid. O dr. vitezju Tonkliju govorili so vsi spetljivo in bili mnenja, da bi bil sijajno zmagal, ko bi bil prej in slovesneje nastopil in bi bila Sloga njega kandidatura priporočila. Bodi mu to v tolažbo in zadoščenje za grdo in pobalinsko ravnanje z njim pred leti.

Točno ob 9. uri zbrali so se možje volilci v občinski sobi. Na poziv glavarstvenega voditelja g. Prinčiča izvolili so si po listkih volilno komisijo, katera se je konstituirala pod predsedstvom g. župnika Svetolucijskega. Ko je ta volilce opozoril na postavne določbe, katerih se je treba pri volitvi držati in da naj vsak voli po svojem najboljšem vestnem prepričanju, začela je volitev, pri kateri je bilo oddanih za dr. Tonklija 5 glasov, za grofa 27 in dr. Staniča 34. En volilec, gosp. Anton Mikuz od Sv. Lucije, ni mogel priti zaradi bolezni. Volil bi bil grofa. Tonklijevih je prišlo na volilce veliko več ko 5; a so se nekateri, ko so videli, kako reč stoji, pridružili že pred volitvijo grofovim, nekatere pa so Staničani na svojo stran potegnili. Došla sporočila iz drugih volilnih krajev so zahtevala ožjo volitev mej grofom in dr. Staničem. To je predsednik volilem naznanil za čas od 3 do 5 popoldne ter jih opozoril na to, da vsi glasovi, ki bi se pri ožji volitvi oddali za koga drugega kakor za grofa ali Staniča, se ne bodo vpoštevali. Volilci so šli k Modrijanu kosit in čakati ožje volitve. Vsak je pil za svoj denar svoje vino in žgal svojo smotko. Ni se moglo opaziti, da bi bila imela katera stranka od svojega kandidata kaj priboljška, tudi Staničeva od Staniča ne. Stanič priboljša najraje le sebi, če more; drugih mu je malo mar.

Točno ob 3 popoldne zbrali so se volilci zopet v občinski sobi k ožji volitvi, pri kateri je bilo oddanih za Staniča 36, za grofa 30 glasov. Ena glasovnica je bila oddana prazna, ker je bil volilec pozabil na njo zapisati svojega kandidata. Četudi je mej volitvijo svojo glasovnico nazaj zahteval, mu komisija vendar ni v to privolila. Mož bi bil volil grofa. Volilci so šli zopet k Modrijanu čakati naznanila iz Gorice. To je zelo mudilo ter došlo še le malo pred sedmo uro, da je grof smagal z 30 timi glasovi večine.

Do tolkega števila glasov je Staniču pripomogla strastna agitacija Soče na eni in omahovanje Sloge na drugi strani; nikakor pa ne simpatija volilcev, ker simpatije si mož do zdaj še ni znal pridobiti. Bolj odurnega in apatičnega moža, kakor Staniča, Soča ni mogla volilem priporočati. Čudno je, da so ga volili Tominci, ki ga niso mogli mej sabo trpeti, ko je še mej njimi advokataril. A še vse bolj čudno pa je to, da je poverjenik Sloge v Ročah za Staniča prav pridno brusil svoje pote po St. Viški gori, Pečinih. Ponikvah in drugod, kjer je mogel. Kaj takega poverjenika ima Sloga v Ročah? To ni poverjenik, — ponoverjenik je.

Iz Drežence. Dreženca napreduje! Dne 16. jan. začel je poslovati naš novi poštni urad, ki ima vsakdanjo zvezo s pošto v Kobaridu. Uradni naslov mu je: „Pošta Dreženca pri Kobaridu“. — Sicer nam je učeni preč. oče Škrabec na vprašanje prijazno razložil, da bi se pravilno pisala „Drežnica“, in ne „Dreženca“; a težko bo sedaj spreminjati, ker imajo vsi javni pečati ime „Dreženca“. No, to je malenkost; da bi le „Dreženca“ ali „Drežnica“ popolno zaslužila svoj stari častni pridevek „beata“.

Za ustanovitev poštnega urada v Dreženci sta se v prvi vrsti potrudila: visokorodni gospod grof Marenzi, — bivši tolminski okr. glavar, —

in veleblagorodni gospod c. kr. poštni komisar dr. Swiecceny v Trstu. Oba gospoda sta našo prošnjo najtopleje priporočila pri veleslavnem poštnem vodstvu. Bodi jima tu javno izročena zahvala občine.

Še nekaj. Nekdo se je pred par tedni čutil poklicanega, da v „Prim. Listu“ poroča o naši res revni cerkvi. Ako bi bil dotični gospod dopisnik petičen, prosili bi ga, naj globoko seže v žep in nam tako najbolj dejansko pokaže svoje zanimanje za našo cerkev. Ker pa vemo, da je revež, prosimo ga uljudno, naj goreče prosí presv. Srce Jezusovo, da izpolni prej ko prej Dreženčanom iskreno hrepenenje po novi božji hiši; — zato mu bomo veliko bolj hvaležni, kakor za dopise v časnike, s kojimi utegne stvari, o kateri ni dobro poučen, več škodovati kakor koristiti.

Miren. — Pišejo nam: Dne 24. decembra preteklega leta je bil vesel dan za naše šolske otroke. Blaga gospa Karolina Drufovka se je zavzela za lepo misel, da naj bi se napravila nekaka božičnica za šolske otroke. Da bi se to izvedlo, zato je šla sama okoli po boljših hišah ter nabirala darove. Nabrala je vsoto 21 gl. 95 kr., katero so darovale sledeče gospe: županja Cecilija Šinigoj 5 gl., I. P. iz G. 2-50 gl., G. L. 2 gl., F. K. 2 gl., F. L. 1 gl., I. F. 50 kr., P. iz G. 1 gl., M. 1 gl., Faganelj Alojzija 1-50 kr., g. Scalettari 2 gl., Mozečič Julija 1 gl., Budin Frančiška 50 kr., S. F. 30 kr., B. 25 kr., M. J. 15 kr., Mozečič Marija 25 kr., I. 50 kr in Mozečič Marija 50 kr. — Stem denarjem in pa kar je sama pridelala, se je napravilo 10 oblek, 1 jopica in 7 zimskih robcev (rut) in stem so se obdarovale šolske deklice. G. Anton Drufovka, tovarnar, je pa dal sam iz svojega napraviti 40 parov čevljev in 9 oblek za dečke. Toliko v poslušilo tistim, kateri tudi to plemenito delo po svoje razlagajo. Blagih dobrotnikov naj hudobno govorjenje ter zavijanje nekaterimkov ne straši, ampak le utrdi na poti, katero so nastopili. Dal Bog, da bi bilo prihodnje leto še enkrat toliko otrok obdarovanih, kot jih je bilo letos. —k.

— Dne 14. t. m. je bil občni zbor našega kat. del. bralnega in podpornega društva. Kakor je razvidno iz naslova, ima društvo namen izobraževati delavce oziroma prerkovati jim dobrega branja in pa podpirati jih.

— Dne 22. m. m. smo izročili materi zemlji truplo pok. Antona Šinigoja, mladeniča dvaindvajsetih let. Bil je vrl mladenič, kakoršnih bi si veiko želeli in zato je izguba tem bolj občutljiva. Cerkveni pevci so mu v slovo zapeli dve žalostinki in sicer v cerkvi: „Nad zvezdami“, na pokopališču pa: „Jamica tiha“. Blagemu mladeniču naj sveti večna luč, a njegovim dobrim, zares krščanskim staršem, sestri in bratu izražamo najtoplejše sočutje!

NOVICE.

Vae victis: Gorje premaganim! Dr. Stanič je dobil pri prvi volitvi 133, grof Alfred Coronini 120, vitez dr. Tonkli 34 glasov (26 v Gorici, 5 v Tolminu in 3 v Sežani. Koliko so nam jih obice nasprotni stranki z raznimi sredstvi pozobale!) Ker ni dobil noben kandidat nad polovične večine je bila popoldne ob 3 ožja volitev. Stranka Tonklijeva je potegnula, kakor je že zadnji „Prim. List“ nasvetoval, za grofa Coroninija. Grof Coronini je dobil 158, dr. Stanič le 128 glasov. Volitev je bila zelo burna. Navarstvo, da zmaga dr. Stanič je bila velika, ker so nekateri volilci dr. Tonklija hoteli obrniti z dr. Staničem radi nedostojne pisave sobotne „Gorice“. Upamo, da bo „Gorica“ popravila krivico, katero je storila stranka „Prim. Lista“, ker jej je očitala, da se pogaja z dr. Staničem in da bo preklicala res hude razzallitve nekaterih oseb naše stranke.

Po končani volitvi so porodni „Sočani“ (med njimi tudi Val. Komel, krčmar na Ajševici) klicali: „Zmagal je farški denar,“ kar je čista neresnica, ker se naša stranka ne mara boriti s takimi sredstvi, kakor „Sočani“. Zelo čudno ulogo so igrali na volišču trije laški volilci iz Ločnika. Hodili so od Petra do Pavla ter popraševali, kdo jim da več. „Soča“ pravi, da je mladi duhovnik Plesničar iz Tribuše ponujal kar desetake! Saj jih pa ima! Res je pa, da ni gospod Plesničar dal niti vinarja. Ločnikarji so sicer prihajali k njemu tam neki od Konjedica rekoč: Koliko daste? Oni nam ponujajo 5 gld. G. P. se je z njimi šalil, ker so bili res smešni, ter jih postal zopet k nasprotni stranki. Kmalu pa so zopet prišli k njemu rekoč: „Oni nam ponujajo že po 10 gld., ali daste 15 gld.? G. Plesničar pa jih je odpodil, kakor je bilo pošteno. Taka nemoralnost je obsodbe vredna. Volili so naposled (za koliko?) dr. Staniča in ne grofa Coroninija, kakor dobro ve g. Konjedic in g. Maraž iz Vertojbe.

Somisljenikom volilem, ki semiso dali zbežati dne 29. m. m. izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo. Propali smo, toda častno! Gotovi smo bili sicer, da dobimo najmanj 80 glasov.

Razna nepoštena sredstva so to število skrčila. Agitiralo se je mej drugim tudi tako-le: „Ne volite dr. Tonklija, saj so se gospodje okrog „Prim. Lista“ premislili in priporočajo vsem, naj volijo grofa Coroninija“. S tem sredstvom so si pomagali naši prvaki!

Ali smo rušili disciplino? Kako smo jo rušili, ko je pri „Slogi“ ni bilo nobene? Sicer pa nas nobena disciplina ne more vezati, da bi ljudstvu priporočali moža, o katerem smo prepričani, da je nesposoben.

Agitacija. Proti naši stranici so agitirali s pošteniimi in nepošteniimi sredstvi „Sočani“ in „Goričani“. Imamo v rokah take dokaze, da lahko vsakemu postrežemo. Na Krasu so nam s temi sredstvi uzeli okolu 12 glasov. Toliko za danes. S tem se gospodje slabo priporočajo za prihodnost. Ljudstvo bo gotovo to doznalo in sklep bo: „Taki poslancev ne več“!

„Gorica“ postaja smešna! Tudi v zadnjem listu nam trdovratno očita, da smo se tudi mi, kakor dr. Gregorčič, pogajali z dr. Staničem. Kako more glasilo slovenskih poslancev tako pisati! Da se je morda hotel g. Gabršček z nami pogajati, naj bi še bilo, ali, da smo se mi spustili v pogajanja, je naravnost smešno. Gospodje! V pondeljek smo vas imeli na vrvcu, ker od nas je bila odvisna vaša zmaga. Ali se spominjate, kako ste nas prosili? Lehko si mislite, da bi nam bila nasprotna stranka marsikaj obljubila, ko bi bila zapazila, da smo omahljivi. Dasi ste nas v sobotnem listu tako nizko obdelali, vendar nismo omahnil. Gotovo pa je, da bi bili mi obrnili z nasprotno stranko, ako bi bila imela krščanskega kandidata! Tega ne zakrivamo. Pisali smo že pred volitvijo, da grof Coronini ni naš in kmalu tudi, ne — vas *grof Coronini ni naš in kmalu tudi, ne — vas*

K spovedi mora priti. Vše dvakrat omenja „Soča“ nekega kurata v goriski okolici, češ, da je govoril v cerkvi: „k spovedi mora priti, kdor voli dr. Staniča“. Te besede merijo na me. Stvar pa je bila ta-le: Dan volitve volilnih mož povabil sem vse volilce v županijsko pisarnico, kjer sem jih podučil v kratkih besedah o važnosti volitev v razne zastope; govoril sem dalje o nam ponujanih kandidatih in, ker mi je došel baš malo prej „pastirski list“ dr. Staniča pisan v god sv. Antona puščavnika našega patrona, dotaknil sem se dr. St. ter rekel o njem svoje in javno mnenje. Rekel sem dalje: kdor voli slabega moža, brezverca za poslanca, dela proti vesti, — na kar so vsi pametni ljudje rekli: tak človek ima greh in se mora spovedati pri spovedi. — V cerkvi torej nisem govoril; očitno je, da je bila „Soča“ nalagana! Govoril sem, kar tirja moja dolžnost in vest. „Soči“ svetujem, da se večkrat obrne do tuk. njenih dopisnikov, saj ji radi postrežejo, ako kaj zahteva o meni, — a ti dopisi ne bodo imeli za me več vrednosti ko tiskarsko črnilo; še le po teh dopisih bom še bolj prepričan, da izvršujem svojo sveto dolžnost kot katoliški duhoven in dušni pastir v cerkvi in zunaj cerkve! Brez zamere g. Gabršček, kakor v ponedeljek pred popoldne *g. Gabršček, kakor v ponedeljek pred popoldne*

Klerikalnega zmaja-ni. V ponedeljek pripravoval je g. Gabršček o lepi menažeriji v dr. Staničevi vili. V njej redi hupati dvjetnik z denarjem vbožega ljudstva tako redke zivali, kojih ne najdemo niti v cesarski menažeriji v Schönbrunnu na Dunaju. Na vprašanje kurata iz Bitlj, ali ima dr. Stanič tudi „klerikalnega zmaja“, se je g. Gabršček lepo nasmehnil. Vedeli smo in vemo, da klerikalnega zmaja ni ne v Schönbrunnu, ne pri dr. Staniču, ampak le v neumnih glavah urednikov „Slov. Naroda“, in „Soče“. Klerikalni zmaj je „bav-bav“!

Ali ste ga slišali g. Andrejca?! V zadnji „Soči“ piše: „Stara je istina: cerkvena in posvetna aristokracija se vedno zlružita, kedar je treba iti nad svobodno in napredno ljudstvo.“ Kaj naj recemo na te besede? Stara je istina, da se je g. Andrejec tukaj urezal. S cerkov edina skrbi za pravo svobodo in napredek ljudstva nasproti liberalnim sleparjem in oderuhom. Pogledjmo pa sedajni slučaj! Coronini je graščak, dr. Stanič je tudi graščak. Dr. Stanič je bogat, Coronini je še bolj bogat. Do tukaj vse dobro! Toda grof Coronini ima še nekaj vere, kakor nas je „Soča“ pred leti podučila. Mi smo volili grofa Coroninija radi tega in sicer le radi tega, ker nam je „Soča“ pred leti povedala, da se je grof C. spravil s sveto katoliško cerkvijo! Ko bi bili mi vedeli, da to ni res, bi se bili prav gotovo zdržali ožje volitve, in dr. Stanič bi bil zmagal. Sicer pa vemo, da sodi g. Andrejec o dr. Staniču, kakor mi in da je prepričan, da mu č. duhovščina po pravici nasprotuje. Ko bi bil g. Andrejec še prijatelj Coroninijev, bi bil pisal o dr. Staniču kakor mi in še hujsje. Zabrutil bi mu bil po svoji drzni navadi morda v obraz celo te le znamenite besede:

„Nur die allerdümmsten Kälber
Wählen ihren Metzger selber“,
kar bi rekli po kranjski:
„Le najbolj neumna teleta
Volijo mesarja za zeta“.

Katoliško politično društvo v Ljubljani praznovalo je dne 25. jan. t. l. svojo desetletnico, v dvorani „Katoliškega doma.“ Zastopani so bili vsi stanovni, meščani, obrtniki, delavci, učitelji, župani, duhovniki, akademiki. Zborovanje je otvoril nevmorno delavni predsednik g. Iv. dr. Sušteršič ter imel tudi slavnostni govor, v katerem je naslikal delovanje, trud in velikanske vpehe društva v 10 letih. Društvo je nastopilo pod katoliškim načelom „vse za vero, dom, cesarja“ nevstrašeno in brezozirno. Ideje dr. Mahnič in njegovega „Rimskega Katolika“ silile so na dan, organizijski talent prevzornega škofa dr. Jak. Missije, sedanjega nadškofa in kardinala goriškega, zbral je v trdno vrsto duhovnike in može svetnega stanu, da so se, kakor nikdar prej, postavili tako rekoč v cestno blato liberalcev, ter nevstrašeno dvigali proti liberalizmu in tedanjemu polovičarstvu katoliško zastavo. Govornik je omenjal velikanskih vpehov pri deželnih in državnih volitvah katoliške narodne stranke, katoliške organizacije na Kranjskem, ki je izšla iz „katol. političnega društva“; omenjal je dalje sramotne zveze liberalcev slovenskih z Nemci na Kranjskem ter njihovega delovanja v največjo škodo in sramoto slovenskega naroda; govornik pravi: Izdajstvo so očitali dr. Mahnič: danes je dr. Mahnič eden najuglednejših mož na slovenskem jugu, dr. Tavčar se pa brati s Schwegelem in dr. Mravlagom. To je znamenje časa!! — Govornik je končal svoj govor z besedami: Mi se ne strašimo boja. To kar tiska „Slov. Narod“ o nas, nima več vrednosti, ko tiskarsko črnilo in papir. In vendar je tudi pri nas marsikdo, ki se vstraši, če njegovo ime natisne „Slov. Narod“. Večinoma pa smo to vže prestali. Vpeh ni v naši roki; ne vpeh naj nas ne vstraši. Kedar me napadajo, mislim si, kaj pa v 50 letih? On, ki me napada in tudi jaz, oba bova takrat počivala v grobu, malenkostni napadi pa bodo pozabljeni. Toda mi moramo misliti na prihodnost našega naroda. Mislimo moramo, da vsak ne vpeh je od Boga poslan, ki nas hoče preskusiti, ali smo trdni v svojih načelih in v boju za pravico in resnico. Iz najhujšega boja rodi se največji napredek. V bistvu je boj, ki ga bijemo z liberalci in s socialnimi demokrati, isti, ki ga bije vsakdo sam seboj, boj duha z mesom. Bojujmo se torej. Bog nas bo vprašal, kako smo rabili svojega duha. S takimi (katoliškimi) načeli ni se nam bati nikogar.

Po teh navdušenih in kuro pozdravljenih besedah govoril je dr. Krek o kršč. socialnem delovanju, katero je tudi izšlo iz „katol. političnega društva“, se širilo po shodih in časopisih, posebno pa po l. slov. katoliškem shodu.

Shod so pozdravili mnogoteri može pismeno. Brzobjavno odposlal se je tudi pozdrav eminentiji kardinalu nadškofu Missiji.

Tudi „Primorski List“ pozdravlja tem potom „katol. politično društvo na Kranjskem“ ter mu želi obilo vpehov v prihodnosti.

Nevstrašeno naprej za katoliška načela.

Imenovanje. Cesar je imenoval članom deželnega šolskega sveta na Goriškem za dobo 6 let gg. prošta A. Jordana, dr. Fr. Sedeja, realčnega ravnatelja dr. E. Schreiberja in gimn. ravnatelja dr. F. Grossa.

Nadvojvodinja Elizabeta je v soboto odpotovala na Dunaj. V Gorici je zapustila prijeten spomin. Njena noša je bila tako priprosta, da so se čudile naše šivilje!

Eminenca kardinal knez-nadškof dr. Missia dovoljuje vsem vernikom svoje nadškofije, da smejo na Svečnico dne 2. t. m. za kosilo in večerjo uživati meso. Kdor se posluži tega olajšanja, naj stori mesto tega kako drugo dobro delo.

V cenilno komisijo za osebni davek so izvoljeni za mesto Gorico v prvem razredu dr. Fr. Marani, v drugem g. Jožef Sturli, kot namestnik g. E. Leberz, tovarnar, v tretjem razredu g. Fr. Zoratti, kot namestnika Ant. Chiurlo in Artur Frantz, za goriško okolico v prvem razredu Odon Lenassi (o ti slovenska nemarnost!), kot namestnik Leop. Bolko, v drugem razredu kot namestnik Pavletič Jož. iz Gaberij, v tretjem razredu Ant. Klančič in Andr. Konjedič, kot namestnik Fr. Hebat iz Renč.

V Sedlu (v Kob. kotu) imajo misijon. Vodijo ga oč. Lazaristi iz Ljubljane. Pričeli so 27. t. m. Bog daj obilno blagoslova!

V Žabčah pri Tolminu so dobili nabiralnik za pisma.

Kobarid. Franc Muznik iz Kobarida, o katerem smo zadnjič poročali, da so ga našli ubitega blizo vasi Vršno (ne Vrauo, kakor smo po pomoti poročali) se je ponesrečil. Komisija namreč je konstatirala, da ranjki ni bil ubit, ampak da mu je na mestu, kjer se je pred kratkim utrgala pot, zmanjkalo stopinje in je drvil v prepad. Na glavi je bil močno poškodovan. Denar našli so pri njem. Pokopan je bil v Kobaridu, ker je g. sodnik zahteval, da se preneša v Kobarid.

Ponesrečil se je v nedeljo, dne 28. t. m., Janez Komavli iz Gorice. Pil je nekoliko preveč ter v pijanosti zdrsnul v Sočo pri Stražicah. Živel je nemoralno. Našli so ga včeraj. Štel je 58 let.

Kužne bolezni med živino. Glasom zadnjega izkaza razsajajo na Primorskem sledeče

živinske kužne bolezni: ovčje koze v Poreču, Vodnjanu in Pulju; kuga na svinjah: v Podgradu, Kastvu in Moščenicah; šen (pereči ogenj) v Izoli, Roču in Barbanu (okraj Pulj); steklina v Labinju.

Razpisan štipendij. Za dijake gimnazije v Pazinu v Istri je razpisan en štipendij ustanove Torreani, v znesku letnih 115 kron. Prosnje je uložiti do 15. februarja t. l. na občinskem uradu v Pazinu.

V Plominu v Istri vršile so se 11. in 12. t. m. občinske volitve. Rezultat je, kakor poroča list „Edinost“, za nas neugoden, dasi je ogromna večina občanarjev naše narodnosti.

Varujte se pomarejenega denarja! 25. t. m. je nekdo prinesel na c. kr. policijo v Trstu ponarejeno krono. Istega dne je tudi zaplenil neki redar v Trstu ponarejen komad za 20 vinarjev.

Penzijski fond za trgovce in obrtnike snujejo v Ljubljani. V nedeljo dne 28. m. m. je bil v ta namen shod.

Nove skladbe. Kakor smo zvedeli, bode v kratkem dotiskana v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani zbirka možkih zborov in četverspevov, katero je zložil Janez Laharnar.

Opozarjamo vže sedaj vse prijatelje slovenskega petja na to-le zbirko. Da bode izborna, jamči nam ime skladatelja.

Socialne drobtinice.

Cel milijon za delavske naprave. Tajni svetnik Krupp v Essenju na Nemškem je daroval penzijski blagajni svojih delavcev 500.000 mark. Nadalje je tvrdka Krupp določila 500.000 mark za zgradbo delavskih hiš. Da bi podjetnik Krupp pač našel mnogo posnemalcev med velikimi podjetniki!

Avstrijske železnice izkazuje zanimivo statistiko dohodkov za l. 1899. Največ dohodkov je imela južna železnica, skoro 50 milijonov. Državna ima l. 1899 okroglo 29 milijonov dohodkov.

Preosnovno obrtnega zakona nameruje, kakor je povedal zadružni nadzornik dr. Tomažek, sedanja vlada. A, dokler se bodo naše vlade tako hitro menjavale, pač ni upati, da pride na dan toli potrebna nova obrtna postava.

Naša društva.

Družba sv. Mohorja v Goriški nadškofiji l. 1899. Pred 2 letoma smo podali v „Primorskem Listu“ tak-le pregled goriških Mohorjanov, kakor ga vidite tukaj. Ne vemo, jeli tisti pregled kaj pomagal povečati število udov ali ne, slišali pa smo, da so ljudje brali, v kateri fari je zapisanih po razmerju več udov, v kateri manj, kje je njih število naraslo, kje padlo. Zato smo tudi letos sestavili tak pregled Mohorjanov. Naj ne služijo le radovednosti, ampak vsodbadač fare, ki so po številu Mohorjanov bolj zad, naj se pomaknejo naprej; kjer jih je pa že zdaj precej, naj vsaj vstajajo.

Kako je treba ta pregled brati? Pojasnimo z vzgledom! Zapisano je n. pr.: Otlica manj 13, 4%; to se bere: Otlica je imela l. 1899. 13 Mohorjanov manj, nego l. 1898; na vsakih 100 ljudij v fari so bili 4 zapisani v Mohorjevo družbo. Ali pa: Bovec več 2, 3, 6% je treba brati: Bovec je imel l. 1899. 2 Mohorjana več nego l. 1898., na vsakih 1000 ljudij v fari je bilo 36 udov.

Posamezne fare so našete, kolikor mogoče, po razmernem številu udov.

	manj		manj
Sv. Gora	1, 33,3%	Obloke	4, 4,8
Vertobja	13, 10,1	Sv. Križ	24, 4,7
Sovodnje	1, 10,	Podmelec	41, 4,6
Št. M. ver	0, 8,9	Prvačina	10, 4,6
Libušnje	11, 8,6	Kojsko	6, 4,3
Otakež	10, 8,6	Skrbina	7, 4,3
Podsobotin	4, 8,6	Gorjansko	10, 4,1
Velike Žablje	25, 8,3	Grahovo	5, 4,1
Kromberg	11, 8,	Otlca	13, 4,
Sv. Tomaž	7, 7,8	Stržišče	0, 4,
Ravnica Voglarjov	7, 7,7	Ponikve	0, 3,7
Gabrije (Devin)	19, 7,5	Pol. Trebuša	0, 3,7
Pevma	3, 7,3	Lipa	8, 3,6
Ravna	2, 7,3	Lom	3, 3,5
Miren	2, 7,	Bukovo	1, 3,4
Rihenbergl	11, 6,9	Komen	3, 3,4
Vojševca	0, 6,8	Gorenjepolje	38, 3,3
Cerkno	18, 6,7	Lokve	1, 3,3
Osek	5, 6,7	Opatjeselo	34, 3,3
Kamno	4, 6,6	Zgonik	5, 3,2
Srednje	7, 6,6	Št. Ferjan	29, 3,1
Volče	6, 6,6	Podbrdo	6, 3,1
Orehok	2, 6,5	Doberdob	12, 3,
Tolmin	25, 6,3	Fojana	21, 3,
Batuje-Selo	15, 6,2	Kobljeglava	5, 3,
Roče	2, 6,2	Cerovo	0, 2,7
Novake	7, 6,1	Mirnik	1, 2,7
Sv. Lucija	15, 6,	Gabrovica	6, 2,7
Temnica	0, 5,6	Št. Lovrenc	3, 2,3
Devin	0, 5,5	Levpa	6, 2,2
Kostanjevica	4, 5,5	Pliskovica	8, 2,
Št. Vidška gora	7, 5,3	Trenta	5, 1,5
Gradišče	1, 5,2	Kal	2, 1,4
Borjana	1, 5,	Ločnik	6, 0,4
Gradno	3, 5,	Soča	6, 0,3

več		več	
Marijino Celje	41, 13,7%	Kožbana	17, 5,9
Dornberg	44, 10,2	Biljana	5, 5,7
Lokavec	5, 10,2	Kanal	10, 5,7
Vipolže	3, 9,6	St. Martin	1, 5,7
Jagersčee	1, 9,5	Črniče	1, 5,6
Livak	22, 9,5	Kozana	8, 5,6
Sobrotje	5, 9,5	Šempas	7, 5,6
Medana	13, 9,2	Breginj	2, 5,4
Bilje	31, 9,1	Bajšice	9, 5,3
Ajdovščina	5, 9,	Šmarje	3, 5,3
Plave	11, 9,	Idrija ob Bači	5, 5,2
Drežnica	19, 8,6	Renče	17, 5,1
Pečene	3, 8,5	Čez-Soča	1, 4,9
Št. Andrež	4, 8,2	Nabrežina	1, 4,6
Kobarid St. Selo	17, 8,2	Kred	1, 4,5
Podgora	10, 7,9	Št. Polaj	13, 4,3
St. Peter	7, 7,7	Gor. Trebuša	9, 4,3
Doskle	16, 7,6	Sedlo	13, 4,1
Ročinj	13, 7,6	Avče	1, 3,7
Vogersko	1, 7,6	Štanjel	3, 3,7
Nemški Rut	5, 7,5	Bovec	2, 3,6
Kamnje	8, 7,4	Branica	1, 3,5
Mavinje	29, 7,4	Trnovo(Kobarid)	2, 3,5
Log	7, 7,3	Brestovica	1, 3,4
Trnovo(Črniče)	3, 7,3	Lokovec	7, 3,1
Vedrijan	1, 7,2	Bate	8, 3,
Velikidol	5, 7,1	Jamlje	4, 3,
Zapotok	5, 7,	Štjak	2, 2,9
Čepovan	16, 6,9	Gorica*)	98, 2,4
Grgar	5, 6,7	Logjé	2, 2,1
Serpenica	7, 6,3	Gradiška	3, 1,3
Gaberje(Komen)?)	6, 6,1	Trzič	4, 0,2

V celi goriški nadškofiji (Furlanije ne štejejo), pride nekako 5 Mohorjanov na 100 ljudij. 55 krajev ni doseglo tega števila.

Opozorimo le še na eno stvar. V celi nadškofiji je samo 127 dosmrtnih udov, t. j. 1,4% vseh udov. V 35 farah je po en dosmrtni ud, v 11 po 2, v 5 po 3, v 3 po 4, v 1 jih je 6, v 2 po 9, v Gorici 19. Več ko polovica krajev pa nima nobenega dosmrtnega uda. Kdor čuti kaj pod palcem, naj se osredi in upiše za dosmrtnega uda!

8904 smo bili l. 1899. zapisani v naši nadškofiji v Družbo sv. Mohorja. Lepo število! Pa še lepše bi bilo 10.000. Ali se ne bi dalo doseči že letos? Na delo!

*) Celo mesto skupaj.

II. Primorsko vojaško veteransko društvo za Gorico in Gradiško je imelo občni zbor v nedeljo dne 28. januarja. Izvolilo je na predlog vrlega predsednika g. Ant. Jacobija Njega Missia nenco kardinala kneza-nadškofa Jakoba Missia in Njega prevzvišenost namestnika grofa Gočssa častnima članoma. G. predsednik je v lepem govoru pojasnoval delovanje društva od zadnjega občnega zbora. Napovedal je, da bo društvo letos slovesno praznovalo štiristoletnico, od kar je poknežena grofija Goriška-Gradiščanska pod Avstrijo. Izrekel je posebno zahvalo društvenemu blagajniku g. Simčiču. Svoj govor je končal z besedami: „Živio cesar, živila Avstrija!“

Na zboru je bil tudi okrajni glavar, vitez Bosizio, ki je pohvalil vrlo predsedništvo. V imenu Slovencev se je predsedniku zahvalil g. Mozetič, v imenu Furlanov pa g. Dean.

Občni zbor „Katoliškega slovenskega delavskega društva“ ne bo dne 4. t. m., kakor je bilo dogovorjeno, ampak 10. t. m. ob 4 uri pop. pri Katariniju.

Društvo katoliških učiteljev je imelo dne 28. prosinca 17. občni zbor. **Dunovski voditelj,** veleč. gosp. dr. Jožef Paylica, je pojasnoval v svojem ogovoru, kako potrebno je to društvo, v katerem mlade učiteljice najdajo navodila, kadar zapustijo izobraževališče v dobi, v kateri še ni utrjen značaj, ki se navadno ravna po družtvih v ktera pride. Omenil je tudi dunajskega in češkega katoliškega društva in opominjal učiteljice k pobožnosti, uztrajnemu delovanju v korist društva. — Predsednica je opozarjala društvenice na besedo prevzvišenega ljubljanskega škofa v „Slovenskem učitelju“, in je prosila, da bi vse prebrale in si zapomile te poučne in resnične besede. — Za predsednico je bila zopet izvoljena g. Holzinger pl. Weidich, za blagajnico pa g. Delak, za tajnico g. Korsič.

Pevsko in brašno društvo „Slovenska zveza“ v St. Petru bode imelo svoj redni občni zbor dne 2. februarja ob 4. uri popoldne v prostorih kmetijske zadruge.

Občni zbor „vzajemno-podpornega društva za zavarovanje goveje živine v Biljah“ bode dne 4. februarja t. l. po blagoslovu v šolski sobi (kaplaniji).

Za Alojzijevišče. Preč. g. J. Leben 10 K, g. Mat. Fortunat 2 K, g. Bož. Vesel 25 K, kakor izkazano v „Soči“ št. 101.: 5 K 40 v; v „Gorici“ št. 101.: 5 K, gosp. Paulatič 10 K, Jos. Poljšak 10 K, Ant. Hvalica 10 K, Ant. Berlot nabral na Vogerskem 20 K, Iv. Rojec 20 K, Ant. Berlot (sam) 20 K, Fr. Andryšek 2 K, Prim. Zakrajšek 2 K, Franc Marinič 30 K, Sim. Gregorčič (v Sedlu) 6 K.

„Zveza slovenskih in hrvatskih županov“ je mrtvorojeno dete g. župana Hribarja v Ljubljani. Zato opozarjamo primorske župane, da pustijo mrtvim mrliče pokopavati. Nihče naj se ne upiše, ker je trud in denar popolnoma zavržen.

Posamezne številke „Primorskega Lista“ se dobivajo v tobakarnah v šolskih in nunskih ulicah po 5 kr. ali 10 vin.

Naznanilo.

Dovoljujem si naznanjati slavnemu občinstvu in preč. duhovščini, da sem se preselil dne 5. januarja 1900 iz hiše št. 1 v ulici sv. Antona v isto ulico št. 7 (v hišo gosp. J. Kopača, svečarja, nasproti okrajnega sodišča.

Ker bodem skrbel tudi nadalje, da svoje cenj. odjemalce točno postrežem kakor doslej, se za mnoga naročila najtopleje priporočam udani

Franc Čufer,
krojač v Gorici.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnbškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadalce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni vencji — Mašne knjizice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

SEMENA ZA ZELENJAVE, TRAVE IN DETELJE.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Anton Kuštrin

v gosposki ulici št. 23, v hiši
g. dr. Lisjaka,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino raznih potrebščin n. pr.: kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko in druge. — Olja: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. — Petrolij v zaboju. — Sladkor razne vrste. — Moko številko 0, 1, 2, 3, 4, 5. — Več vrst rajža. — Milisveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. — Cena primerna. — Postrežba točna.

ANTON FON

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krēmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Čebelno voščene sveče

pod garancijo 2000 kron

priporočam preč. duhovščini, cerkvenim oskrbništvom in slavnemu občinstvu.

Z odličnim spoštovanjem
J. KOPAČ,
svečar.
Ulica sv. Antona št. 7. v Gorici.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4
v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro
Priporoča dalje tudi svojo zalogo

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Karol Drašček,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni uhod v gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, gosposka ulica šte. 14,
blizu lekarne Gironcolijeve.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Pohištvo je po najmodernejih slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po Nemškem slogu odlikovanih Črnigojevih delavnic v ulici Pontenuovo in via Leoni, katere so lepše in ukusneje izdelane in ceneje od Dunajskih in Budapeštanskih tavarov. Ostalo pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov.

Sprejema še naročila in izdeluje po izbiri obrisa najceneje in v najkrajšem času.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: tovetne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave z žimami in platnom na izbiro ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

VINARSKO IN SADJARSKO DRUŠTVO ZA BRDA

v

GORICI.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin: burgundeca
rizlinga, modre frankinje
in drugih vin.

DESERTNA VINA

Sedež društva je v Gorici, ulica
Barzellini št. 20.

Prva slovenska trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

prej G. Darbo

GORICA — pred nadškofijo št. 9. — GORICA

Priporočata po najnižih cenah svojo bogato zalogo najboljšega stajerskega železa in ploščevine raznega obrtniškega, poljedelskega, vinogradskega in pohišnega orodja. Prevzemata naročila za vse stavbe in podjetja. Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. priv. tovarne; priznana zaloga najboljših kotlov od g. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga najboljšega koroškega askalon in brescian jekla. — Zaloga Portland in roman cementa. — Česar ni v zalogi, priskrbi se nemudoma.

Kupujeta staro železo in kovine po najvišji ceni!
Vsako naročilo izvrši se nemudoma in vestno!